

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๒

ธรรมในใจพอแล้วพอหมด

(ลูกศิษย์ถวาย ๓,๐๐๐ บาท) เพื่อโลกทั้งนั้นละ เราไม่ได้เอาเพื่อเราสักสตางค์ พุดตรง ๆ ไหลเข้ามานี้ไหลออก ๆ เพื่อประโยชน์แก่โลก เวลามันพอพอจริง ๆ พอธรรมในใจนี้พอหมดเลย อะไร ๆ ก็ตามได้มากได้น้อยขนาดไหน ๆ ไม่พอ ถ้าลงใจยังหิวโหย อยู่ไม่พอ พอธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วพอหมด ไม่มีอะไรที่จะอดอยากขาดแคลน ไม่เป็นอารมณ์กับอะไร ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันพอ ถ้ากิเลสกับใจเป็นอันเดียวกัน แล้วไม่มีพอ เอาจนตายก็ไม่พอ ฟังให้ดี ถ้ากิเลสกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วไม่พอ ได้เท่าไรยิ่งดี ๆ เป็นบ้าเข้าไป ดูไปตามถนนหนทางเขาก็รีนเริงบันเทิงในรายได้รายได้ของเขา แต่เขาไม่ได้คิดตัวเป็นภัยกอดคอเขาลงไม่ให้มีเวลาว่างเลย ได้เท่าไรยิ่งดี ได้เท่าไรยิ่งดี พวกบ้าดีนั่น อันนี้เอาธรรมจับกันด้วย ไปไหนไม่ได้ไปเฉย ๆ ดูทุกอย่าง ได้เท่าไรไม่พอ ๆ จนตาย ตายก็ยังไม่ว่า

ถ้าธรรมพอในใจมันรู้หมด ถ้าธรรมพอในใจอ้อมเลย ไม่ต้องการอะไรทั้งนั้น แต่ความเมตตาอันพัน เรื่องความเมตตา เพราะฉะนั้นจึงได้ให้ ๆ ๆ มีเท่าไรความเมตตา กวาดออก ๆ หมดเลย รู้สึกว่าในหัวใจนี้ถ้ามันไม่อดไปก็อยากจะพูดว่าในหัวใจดวงนี้ ความตระหนี่ไม่มี ใครจะว่าบ้าก็ว่าไปเสีย เราได้เป็นบ้าก่อนแล้ว มันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ มันเปิดออกหมด เปิด ๆ หมดเลย

แม้ที่สุดตายก็ไม่กำหนด พุดให้มันชัด ๆ อย่างนี้ละ จะเป็นจะตายไม่กำหนดเลย ตายที่ไหนตายเลย สบายมาก ไม่คิดว่าตายแล้วจะไปเกิดที่ไหน จะไปตกนรกหมกไหม้ หรืออยู่สวรรค์ชั้นพรหมที่ไหนมันไม่ว่า นี่เป็นอะไร มันพอเข้าใจไหม ถ้าใจพอเสียอย่างเดียวอะไรพอหมด ถ้าใจหิวเสียอย่างเดียวอะไรก็ไม่พอ เอาตรงนี้นะ เพราะฉะนั้นความทุกข์ความสุขจึงมาอยู่ที่ใจ ทุกข์มากที่สุดก็คือความอยากความทะเยอทะยานมากที่สุด มีมากเท่าไรนั่นละคนทุกข์มาก เพราะเหตุใด คือเครื่องเสริมไฟ ไสเชื้อไฟเข้าไปลูก โพลง ๆ ได้เท่าไรยิ่งเป็นบ้า

(ทองคำหลวงตาได้ ๑๒,๐๕๐ กิโลกรัม หรือ ๑๒ ตัน ๕๐ กิโลกรัมเข้าคลังหลวงครับ) มีแต่เข้าทั้งนั้นละ เราไม่แบ่ง มีแต่หาเข้า ๆ ทุกด้านทุกทาง ไปที่ไหนก็เหมือนกัน เอาของไปโรงพยาบาลฟาดเสียก็คันรถ (๑๖ คัน) ก็คันรถเอาไปโรงพยาบาลอุดร รด ๕ คันหรือ ๖ คัน ฟาดเต็มรถใหญ่ ๆ เต็ม เทलगองเท่าภูเขา อย่างนั้นละ (ตีกสงฆ์อาพาธ ๑๐ ชั้น ได้ ๒๔๕,๙๔๑,๑๘๐ บาท ตั้งไว้ ๕๐๐ ล้าน) เราเพื่อนันเพื่อนี่ เพื่อนี่ ก็เรานั้น ละจะเป็นผู้เสาะแสวงหา อะไรสมควรอย่างไรให้อามา ๆ

ทำเสียให้พอชาตินี้ พุดให้มันเต็มยศเสียว่าชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา ไม่มาอีก พุดให้มันชัด อยู่ในหัวใจขาดหมดเลย ไม่มีอะไรเข้ามาติดเลย พุดให้มันชัดเจนเสีย มันจวนจะตายแล้ว นี่ละการปฏิบัติธรรมมันเห็นเมืองพอ มีพอ ธรรมในใจพอแล้วพอหมดเลย อะไรก็พอหมด ถ้าไม่พอก็มีแต่ความเมตตา ความเมตตาเข้าแทน มีแต่สงสารๆ ทั้งนั้น นี่เห็นเขาไสรธไปขายของตามถนนก็ไปจอดดู ขายอะไรนี่ ให้เขาจอดดู นั่นดูนี่ เอาสักชิ้นหนึ่ง ให้เขาสัก ๑,๐๐๐ ไปเลย อย่างนั้นละ สงสารจะทำอย่างไร เอาความสงสารมีจริงๆ มันเข้ามาแทนที่หมดเลย มีแต่ความสงสารความเมตตาท่วมทับในหัวใจ ไม่มีคำว่าเสียตายอะไรๆ

วันนี้คิดว่าจะไปเยี่ยมท่านอุทัย (ลูกศิษย์เป็นห่วงเห็นเท้ายังเจ็บอยู่) มาห่วงอะไรเรา ห่วงเจ้าของเป็นไร เราไม่มีอะไรห่วง เราพูดจริงๆ เราไม่มีอะไรห่วง หมดไปเลย ชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย ชาติหมดไปเลย เกิดมาก็ภพก็ชาติตกนรกไปสวรรค์ชั้นพรหม ลงมาๆ ทางนี้ไม่หลง บอกให้ชัดเจน รู้อยู่ในหัวใจ ขาดหมด โลกนี้ขาดหมดเลย ไม่มีอะไรมาติด พุดให้มันชัดจวนจะตายแล้ว คือมันพอเสียทุกอย่าง นั่นละเรียกว่าพอเป็นอย่างนั้นละ

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ